Ч. 244 (743). Львів, второк дня 30. жовтня 1917. Рік III.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3).

Ціна примірника 10 сот. На провінції 12 сот. В занятих теріторіях 4 коп.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:	
На рік	24·— K
півроку	12·— „
чвертьроку	4·— „
місяць	2·40 „

В краю і державі:	
На рік	32·— K
півроку	16·— „
чвертьроку	8·— „
місяць	2·70 „

За границю:	
В Німеччині	37 мар.
В Америці	11 дол.
В инших державах	54 фр.

Каригідна „скромність“.

В мирних передвоєнних часах діяло ся у нас стільки ріжних неправильностий, стільки надужить на всіх полях публичного житя, що чоловік з иншої країни, не хотів просто вірити в можливість чогось подібного. Прийшла війна. Неправильности й надужитя змогли ся до нечуваних границь Наші відносини стали сяказочними. Що тільки злочинного могла би вимріяти буйна уява, у нас стрічаємо се в практиці.

кожда майже години українського житя в Галичині се образ змальований неронівською рукою, се картина гідна ґеніяльного пера автора „Божественної Комедії“.

Деинде подібні надужитя й неправильности були би немислимі. Деинде самі люди не стерпіли би того. А вже бодай зняли би такий крик на цілий культурний світ, що виновників надужить з гори, і то негайно, через саму добру славу культурности, навчено би поводити ся поправно. Так буває деинде.

А в нас? Ми найбільшу кривду, найкаригіднійшу неправильність, найболючійше надужите зносимо терпеливо, покірно. Що найбільше пожалуємось десь між другами, в приватних розмовах. До рідкостий належить, коли напишемо кілька загальних, отже безцільних, слів до часописий. І то, борони Боже, з підписом! Про докладне описане факту, про свідків — і не думай!

Така наша „скромність“ тільки роззухвалює відповідні чинники і є сильно каригідною. Через се ми кривдимо наш нарід, ми шкодимо народній справі.

Сю нашу „скромність“ ніхто не возьме нам за чесноту, а хиба тільки нерозум.

Про кожде надужите і неправильність, з докладними датами і свідками чи документами мусимо не тільки доносити до відповідних висших властий, не тільки мусимо самі, до найвисших інстанцій, доходити наших прав, але мусимо також кожду кривду подавати до прилюдного відома нашого парляментарного заступництва у Відни.

До наших послів у Відни маємо часто ріжні домаганя. Ми нарікаємо, що вони за нами не ушімнуть ся, що за мало відкривають наших кривд перед світом. А тимчасом самі тих послів ані слівцем про ніщо не поінформуємо. І звідкиж їм знати про всі наші болі і кривди? А коли й інформуємо виїмково свого посла, то знов, як реляції до часописи, загально, без доказів і свідків. Чиж можливо послови оперти ся на такій нездалій інформації?

З приводу смерти бл. п. Дра Е Олесницького.

Відень, 26. X. 1917.

В пятницю о 3-тій годині по полудни відбулось жалібне засідане Української Парляментарної Репрезентації, присвячене памяти бл. п. Дра Евгена Олесницького, на якім явились всі присутні у Відни посли.

Президент др. Евген Петрушевич в горячих та глибоко відчутих словах змалював втрату, яку поніс Клюб та весь український нарід, через смерть свого великого діяча та провідника.

Ледви кілька днів минуло від хвилі — говорив др. Петрушевич — як відвели ми на вічний спочинок товариша о. посла Фолиса — а вже приходить нова страшна вістка, що нині в ночі попрашав ся зі світом товариш др. Евген Олесницький, котрого імя тісно звязане з житєм, стремліннями і здобутками австрійської України за послідних кількадесять літ, котрий тішив ся великим авторитетом, довірєм і популярністю серед українського народу. З великим та тяжким болем відчуває український нарід втрату великого громадянина. Покійний жертвував ціле своє житє, ціле своє велике знане і цілу енерґію для добра народу. Смерть застала Його при праці.

На арену публичного житя вступив Покійник вже в 1880-тім році, як кандидат адвокатури у Львові, де від разу займає у львівській громаді визначне становище. Відтак осідає в Стрию і скоро здобуває собі славу найспосібнійшого юриста, знаменитого бесідника і великого оборонця.

Його невтомимій праці завдячує стрийський повіт своє велике освідомлене, свою політичну, просвітну й економічну орґанізацію. — При тій праці для повіту позістає в тревалім контакті з нашими центральними орґанізаціями у Львові, в котрих відграє визначну роль. — Вибраний соймовим послом стрийського округа, стає на чолі соймового Клюбу і через десять літ дає напрям нашій політиці. В наслідок підірваного працею здоровля, складає мандат до сойму, але не кидає народньої праці — противно розвиває велику енерґію при реорґанізації „Сільського Господаря“ на краєве товариство і саме Його заходам завдячує се товариство свій зріст. — Виковує дальше мандат до Ради державної і то виковує його в спосіб, котрий здобуває Йому признане не тільки у своїх товаришів, але і у чужих.

На кождім поли народного житя лишив Покійний сліди своєї праці. Зі щирим жалем прощає Його нині весь нарід — прощаємо Його і ми, товариші Його праці. Годі ще нині належито змалювати і оцінити Його діяльність — зробить се історія. Прощаємо в Ньому одного з найкрасших діячів, яких видала українська земля — а память Його серед нас і в народі буде жити довгі часи.

Промови сеї вислухали присутні стоячи. — Відтак відчитав президент др. Евген Петрушевич письмо кондоленційне від президента міністрів дра Зайдлєра і подав до відома Клюбу, що на його руки зложили устно кондоленції всі провідники партій Палати.

Рішено вислати письменну кондоленцію вдові по Покійнику і делеґовано до виголошеня прощальної промови на похоронах у Відни др. Т. Окуневського — а в Стрию віцепрезидента Романчука евентуально дра К. Левицького.

Рішено зложити на домовині вінець від Української Парляментарної Репрезентації, почім на знак жалоби засідане замкнено.

* * *

Львів, 29. жовтня 1917.

На жалібнім засіданю головного Виділу Товариства „Просвіта“ дня 27-го жовтня, скликанім по причині смерти свого почесного члена дра Евгена Олесницького взяли участь майже всі члени. — Голова Товариства радник І. Кивелюк подаючи до відома сумну вість, зазначив заслуги Покійного на поли народної освіти. Присутні члени вислухали бесіди стоячи та рішили пошанувати память Покійного: вивішенем чорної хоругви на домі „Просвіти“, виданем посмертних плякат, кондоленційною депешою на руки вдови, участю в похоронах у Відни, висилкою делеґації на похорони до Стрия і зложенем вінця на могилі.

* * *

Надзираюча Рада Товариства взаїмних обезпечень і кредиту „Дністер“ відбула в суботу дня 27-го сего місяця о годині 5·30 вечером жалібне засідане, присвячене памяти дра Евгена Олесницького. — Президент п. Йосиф Олешкевич, отвираючи засідане, виголосив промову, в якій звеличав заслуги Покійного для українського народу та вказав яку страшну втрату понесло Товариство, до якого Покійний протягом цілого його істнуваня як член Ради надзираючої, а опісля також як член дирекції належав. — Промови сеї вислухали присутні стоячи.

Опісля порішено на знак жалоби вивісити на будинку Товариства чорну хоругов, видрукувати посмертні оповістки, вислати кондоленційну депешу до вдови, зложити на труні Покійника вінець від Товариства, виделеґувати на похорони до Стрия депутацію, зложену з дра Теофіля Кормоша, др. Евгена Гвоздецького і др. Стефана Федака та поручено др. Евгенови Гвоздецькому виголосити іменем Товариства жалібну промову.

* * *

Жалібне засідане Старшини Кружка Укр. Педаґоґічного Товариства імени Тараса Шевченка на стрийській дільниці у Львові з приводу смерти дра Евгена Олесницького відбуло ся в суботу дня 27-го сего місяця. — Покійний був першим головою сего Кружка і ініціятором заснованя хлопячої школи на стрийській дільниці у Львові.

Засідане отворив теперішний голова Кружка п. Іван Ігнат промовою, в якій звеличав неоцінені заслуги Покійного.

Відтак рішила Старшина вислати до вдови Покійника заяву щирого співчутя, вивісити жалібну хоругов на шкільнім будинку та дня 1-го падолиста сего року о 9 тій годині рано уладити поминальне Богослужене в церкві СС. Василіянок, ул. Зиблікевича.

Зі Зїзду національностий в Київі.

(У. В.) Відпоручники козаків заявили з припорученя козацької ради: на козаків треба дивитись не як на стан, як се було давнійше, але як на націю, яка стремить яко така до прилученя до федерації. Козаки є готові з тими національностями, що попирають їх жаданя, утворити блок, і зі своїої сторони попертиїх жаданя. (Рѣчь, 27. IX.)

На зїзді виголосив заступник ради національних соціялістичних партій Штайн бесіду до зїзду, в котрій він зясував обставини, серед яких утворила ся рада Просив заступників соціялістичних партій взяти участь в працях ради, щоби сему орґанови надати потрібну силу і велике значіне. Вкінці заявив бесідник: „Ми будемо попирати всяку довільну форму національного самовизначеня як що в нім знайде вислів воля зорґанізованої демократії. (Нов. Время 28. IX).

„Рѣчь“ подає з „Киевской Мысли“ ще ось такі подробиці про зїзд:

Петлюра сказав в своїй промові: „Відпоручник тимчасового правительства сказав учера в своїй мові, що всі народи Росії є тепер по рівній части управнені до правліня. Я є тої думки, що всі народи Росії мусять також свою волю сповнити. Ми: Українці, Литовці, Естонці, Жиди, ми разом до купи є панами Росії. І тепер тому, що петроградські збори стоять перед дверима, мусимо ми оголосити волю народів. Ми мусимо тимчасовому правительству і демократичним зборам явно заявити, що се вже крайна пора звернути ся до народів Росії, щоби вони вислали своїх заступників в провізорич-

не правительство. Лише ті заступники народів Росії є в силі загоїти рани краю“.

Бесіда мала величезне признане.

Осеабашьи, заступник центрального комітету кримських Татарів, заявив: „Кримські Татари ніколи не дозволять, щоби на Кримі хтось над ними панував; вони подають руку демократії наших народів і взивають їх сотворити нове житє рівноправних і вільних народів. („Рѣчь“ 27. IX).

Барачвілі, грузинський соціяліст федераліст заявив відносно свойого (вже оголошеного) висказу, що він не хотів сказати, що Грузинія стремить до самостійности і що федеративна република не може заспокоїти Грузинії; він хотів радше лише підчести, що такий републиканський режім, який тепер хвилево панує в Росії, не може заспокоїти його краю. („Рѣчь“, 28. IX).

Винниченко проти Оберучева і Кірієнка.

(У. Б.) На однім засіданю „Малої Ради“ заявив Винниченко, що ґенеральний Секретаріят ніяк не може працювати спільно з Оберучевим тому, що той явно показує протиукраїнські тенденції, так само дистріктовий комісар Кірієнко мусить бути усунений із свого уряду.

При осуджуваню сього питаня заявив „комітет для оборони революції“, що воно на разі не йде усувати заступників військових властий, які мали довіре тимчасового правительства і революційної демократії. Комітет взиває так командантів і військових комісарів з одної сторони, як також ґенеральний Секретаріят і Центр. Раду до того, щоби вони собі взаїмно довіряли, злучили ся до спільної праці та до спільної боротьби проти протиреволюційних замахів на Україні (День 5. IX).

В Австрії.

(У. Б). „Journal des Debats“ обговорює в своїй передовиці „В Австрії“ тамошнє положене на відкритю державної ради. Авґуст Говен думає, що кабінет Зайдлера не є сильнійший, як в своїй попередній формі. Сільву Таруку уважають Чехи за Німця, Горбачевський не має авторітету в Українців. Провідник Чехів посол Расін каже: „Чехи борють ся за свою независимість і инших славянських народів, як що треба, аж на смерть“. Явно висловлють ся почуваня, за які навіть на голе підозріне колись замикало ся до вязниці.

Президент міністрів заповідає реформу конституції, що має бути основана на рівноправности всіх національностий. Можна про сей плян аж тоді судити, як він буде оголошений. Але вже тепер можна його без примірюваня порівнати з квадратностю кола, бо як довго удержують ся дуалізм, є розвязка австрійського проблему неможлива. А Угри ставлять ся до всякої зміни ворожо. Возьмім пр. Дальматію. Дальматійці хотять прилучити ся до держави, яке мало-б ся утворити через злуку всіх південних Славян, і всі стремліня дра Зайдлера заспокоїти їх є призначені на певну неудачу.

Що відносить ся до зовнішної політики, то Зайдлер підчеркає союзну вірність і вказує на се, що хто про неї сумніває ся і старає ся викликати у ворога надії на можливість зірваня, той лише війну продовжає. „Journal des Debats“ додає: „З нашої сторони ми ніколи не мали такої надії і тому не може також в нас бути мови про заведені надії. Лишаємо сю заяву роздумуваню наївних.

Вкінці підносить статя запоруки проти поворотуз війни: ті запоруки і того самого рода як ті, яких жадає Німеччина. Ми знаємо тепер, чим маємо руководити ся.

Димісія канцлера.

БЕРЛІН. (Таб.) — Деякі дневники принесли вістку, що канцлер др. Міхаеліс вручив цісареви просьбу о димісію.

Урядово ся дуже імовірна вістка ще не потверджена.

Війна.

Дванайцята битва над Сочею,

Дванайцята бтва над Сочею, розпочата тим разом через австрійські війська при участи військ німецьких, шаліє вже від кількох днів, приносячи тріюмфи наступаючим військам, а поражене Італійцям, котрим загрожує втрата навіть тих малих теренових засків, які їм дала півтретярічна австрійсько-італійська війна.

Італійські полонені оповідають, що австрійська офензива була загально ожидана, а що більше, панувало загальне переконане, що Італійці не здужають її оперти ся. В останнім часі перед початем офензиви було можна з голосів італійських дневників заключати, що в Італії панує недовіре і непевність, чого висловом була також скріплена вивідна акція Італійців.

Пів тисячки італійських, анґлійських і француських летунів, не зважаючи на огонь оборонних гармат, намагало ся передерти тайну, що крила ся поза австрійським фронтом. Італійські далекострільні корабельні гармати сипали огнем в напрямі австрійських доріг до маршу, бальони кидали бомби на етапні лінії, вивідні відділи, під заслоною ночи і мраки доходили до самої боєвої лінії, стягаючи на себе австрійські скоростріли.

Коли в области Тольмайну всунули ся вже клином між дві ґрупи австрійських військ німецькі скріпленя, один італійський дневник писав, що ворожа протиофензива у великім стилю неймовірна, бо ґен. Боревич не має відповідних сил. Показує ся, що сей дневник ввели в блуд зізнаня австрійських полонених офіцирів, котрі інформували воротів, що кромі трьох галицьких дивізий не прийшла ніяка відсіч і перед проясненем положеня в Росії не прийде.

Приспану такими запевненями публичну опінію нечайно заалярмувало урядове донесене італійського штабу, що німецькі війська виступили офензивно в Тироли. Почали в Італії застановляти ся над цілю того явища, котре могло мати місцеве значіне, але могло також бути обчислене на здезорієнтоване противника. Медіолянські дневники розписували ся вже на тему другої полудневo-тирольської офензиви, маючи передовсім на увазі присутність цісаря Карла на тім фронті. Коли нагло у відтинку Тольмайну почав ся горячковий рух, Тисячі австро-німецьких гармат почало там нагло сипати страшним гураґанним огнем, острілюючи ґранатами італійські збірні точки і дороги до маршу аж до 30 кільометрів поза італійським фронтом. Легкі ґранати з гавбиць і найтяжші ґранати з моздірів розбивали скалисті італійські захисти.

Італійські 28-центиметрові гавбиці засипано просто огнем і залізом. Врешті забрали голос і полеві гармати, руйнуючи ворожі окопові позиції.

Тяжкі міни вибухали в найпереднійших італійських ровах, руйнуючи і нищачи убетоновані позиції скорострілів і засипуючи окопові переходи. Ґазові ґранати затроювали там воздух, а мрайні ґази заслонювали італійським артилєристам вид.

Штурм австрійської й німецької піхоти почав ся з найбільшою точністю. На даний знак тисячі сталевих шеломів появило ся зі скалистих виломів горба св. Луція. Австрійські війська напали на нечисленні італійські артилерійські пости, які там остали ще при житю, Через розстрілені пости, потріскані моздірі, гармати і окопові міномети бігли штурмуючі до скалистих яскинь, заки головні італійські сили змогли з них утічи.

Італійці боронили там вступу ручними ґранатами і скорострілами, заки були приневолені здати ся.

Тимчасом з хребта Кольоврата італійські батерії сипали смерть і знищене. Також сю огневу стрефу перебігли наступаючі війська, почім італійські горбові лінії взято штурмом. Св. Луція зносить ся на 588 метрів, хребет Кольоврата під Вольтзегах на 900 метрів так, що не числячи похилости долини, наступаючі війська мусіли перебути 300 метровий простір біжучи під гору. Найзавзятійші борби розіграли ся в д. 24 і 25 с. м. між границею Каринтії і над горішною Сочею, що біжить із сходу на захід.

На 2200 метровій височині Ромбон і в долині Фліча стояли проти себе австрійські альпейські жовніри і альпіністи та італійські берсалієри. Тут головну ролю відгривав штилет і баґнет. Від многих вже здобутих точок ворожих лінії італійська границя віддалена на небогато кільометрів.

Наступаючі війська, а навіть резерви, стрічають що хвиля цілі італійські відділи, відтяті від своїх армій. Таке саме з добичею. Серед здобутих гармат находять ся гармати найтяжшого калібру, сильно вмуровані.

Воєнний дописець Fremdenblatt-у доносить з Тольмайну під датою 26 с. м.: Сильним наступом здобули нині союзні війська недоступний хребет Кольоврата на правім березі Сочи. По успішнім артилерійськім приготованю австро-німецькі війська взяли приступом виїмково сильно від початку війни укріплені Італійцями узгіря Кольоврата, що становить осередок італійської артилерійської оборони. Враз з здобутєм Кольоврата союзні війська перебули найвисше в тій области положені італійські становища, що спускають ся вже тепер до границі.

Приступом здобуто також скалисті гнізда в области Крн, котрі Італійці від майже двох літ заосмотрили в найновійші укріпленя, а борба тут вела ся виключно в сніжній стрефі, на висоті 18 0 до 2000 метрів.

Коли тут борба була ще в ході, инші відділи, що прибули від сторони Сочі, напали з заду на уступаючого з Крн ворога.

Відтяжене Петрограду.

(У. Б.) Комітет для відтяженя Петрограду оголосив заклик до російських міст із просьбою подати де є відповідні убікації або добра, в котрих би малі діти столиці могли знайти приміщене і опіку. Як звісно довіз молока з північних провінцій на короткий час перед занятєм Риґи так страшно змалів, що малі діти, головно немовлята, є в великій небезпеці.

Як звісно монетарня, фізикальня, обсерваторія і цілий ряд промислових варстатів мають бути з Петрограду усунені. Далі має більше число правительственних орґанів зовсім, инші частинно переселитись внутр краю; лише ті, що є безпосередно звязані з тимчасовим правительством, остають в місті.

Центральний комітет воєнного промислу, всеросійський союз земств і міст як і друкарні також з Петрограду евакуують. Особливому комітетови передано орґанізацію перевозу.

Міністерство хліборобства переносить ся на побереже Азовського моря і на північний Кавказ тому, що там розпоряжає воно великими посілостями і будівлями.

Відділ годівлі худоби переносять до Архангельська. Лише висша управа міністерства остає зі своїм малим штабом урядників при тимчасовім правительстві в Петрограді (Рѣчь, 19. IX).

Росіяни в Фінляндії

(У. Б.) Комендант твердині Свеаборґ звернув до горожан, жовнірів і офіцирів ґарнізону заклик, в котрім він робить їх уважними на крайно критичне положене, яке грозить їх родинам задля щораз тяжшого довозу живности з Росії. Те критичне положене може довести до правдивої катастрофи на случай, як ворогови вдасть ся висісти на фінськім побережу. Взиває він проте залогу, сейчас вивести родини жовнірів і офіцирів тому, що інтендантура не може обняти поруки за їх заосмотрене в поживу. (Новое Время 3. X.).

Російсько-американський торговельний договір.

(У. Б.) В американських торговельних і промислових кругах обговорюють ся пильно питане відносно віднови російсько-американського торговельного договору. Ініціятива виходить від Clevelandської торговельної палати Зєдинених Держав, одної з наймогучійших торговельних орґанізацій світа, яка звернула ся до тимчасового правительства з предлогою заключити з Америкою безпроволочно новий торговельний договір. Російсько-американський Комітет попер по ґрунтовнім розслідженю справу віднови старого торговельного договору, який як звісно вимовили в 1911 р. заступники старого ладу просто з примхи. (Новое Время 27. IX.).

З австрійської головної кватири.

З дня 28. жовтня.

Вчера з нашого Фронту над Сочею впала послідна з оков оборонної боротьби, веденої від півтретя року так само славно, як і з жертвами. Як і на височині Красу, так і на ґорицькім відтинку перейшли ми до наступу. Італійці нігде не устояли ся перед нашим напором. На південнім крилі наші передні війська заняли Монфальконе. Висше Градиск о 3. год. рано майор Мокшані на чолі свого хороброго баталіону стрільців з Кешеґ ч. 11. пішов через горіючий міст на Сочі на правий беріг і забрав ворогови Монте Фортін.

На ґорицькій твердині відділи полку піх. ч. 96 з Карковац о год 2. над раном заткнули наш прапор.

В скорім переслідуваню ворога ми переправили ся через Сочу на захід від увільненого міста і вдерли ся на узгіре Подґора. Висо-

чина Баінзіцца-Св. Дух разом з Монте Кук лежить за нашим фронтом.

Під Плявою наші війська в завзятих боях вимусили переправу через ріку. В руках Німців є Цівідале.

Ідучи розмахом вперед, ломлячи всякий ворожий опір наші союзники здобули там вихід за венецьку рівнину.

Побиті армії кн. Аости і ґенер. Капельо дотепер втратили 80.000 людий в полонених. Число здобутих гармат скромно обчисляєсь на 600.

Східний фронт і Альбанія: Не було зміни,

Шеф Генерального Штабу.

Похорони дра Евгена Олесницького у Відни.

ВІДЕНЬ. До панахиди над тілом бл. п. дра Евгена Олесницького станули оо. мітрат др Жук, свв. Кузик, Патрило, Застирець, Коренець, Бабин і Галібей. Співав хор молодіжи. На похорон явили ся; президент пос. палати Грос, міністер Горбачевський, адмірал Окуневський, посли Діяманд, Врубель і Заранський від польського кола, посли Райцес, Лягіня, Дулібіч від полудневих Славян, бар. Штірк, през. Союза рільн. госп. стоваришень, цісарський радник редактор Пенїжек, українські посли і вся українська віденська громада.

Промови перед домовиною з трибуни виголосили: пос. Окуневський від У. П. Р., Струк від „Сільського Господаря“ і Семака від Буковинців. Вінці зложили; Укр. Парл. Репрезентація, тов. „Січ“ (свому почесному членови), „Сільський Господар“, „Союз збуту худоби“, мін. Горбачевський, Банк краєвий (членови Надз. Ради) і жінка Покійного (китиця конвалій з синьожовтими лентами).

НОВИНКИ.

— Українська Парляментарна Репрезентація а буджетова провізорія. Пресове бюро У. П. Р. оповіщує: В деяких дневниках краєвих подано невірно, немовби правительство дра Зайдлєра обіцяло щойно вести переговори в справі домагань У. П. Р., а з окрема весте що до сього також переговори з колом польським. Супроти того належить ствердити згідно з виданим в сій справі комунікатом та згідно з правдою, що правительство зобовязало ся супроти У. П. Р. ще перед голосованем над буджетовою провізорією визначити окремі кредити (окремий буджет) на відбудову Східної Галичини, забрати ся негайно до відбудови сеї, найбільше знищеної части краю, дати відшкодоване родинам непоповнених жертв з часів війни з державних фондів та коробити зарядження, щоби населене Східної части краю трактовано на будуче з можливою обережністю. Супроти повисшого, торжественного зобовязання являють ся злишними дальші переспраби, а з окрема переговори правительства з колом польським.

— По трьох роках. По трьох роках розлуки з українською сценою театру тов. „Бесіда“ у Львові загостила до нас знов п-ні Осиповичева і привитала ся з львівською публикою в суботу і в неділю на виставах Маньковского „Нещасное кохання“ і вічно-молодого „Ой не ходи Грицю“. — П-ні Осиповичева не втратила ні не затерла нічого з високе артистичних приклет своєї гри. І в „Нещаснім коханю“ і в „Не ходи Грицю“ була прекрасна. Львівська публика зготовила їй сердечну стрічу. Піднесли їй цвіти і оплескам не було кінця. Сим і зложила Українська публика ще один доказ, що правдивих артистів любить і вміє пошанувати. З приходом п-ні Осиповичевої прибуває нашій сцені знов одна випробована, даровита артистка. Від щирого серця враз з всею українською громадою бажаємо шановній артистці ще довгі роки трудитись на нашій рідній сцені — на добро нашого рідного театру і нашої рідної штуки.

— З дівочої ґімназії СС. Василіянок. Про вислід конференції в дівочій ґімназії С.С. Василіянок у Львові можуть родичі зглядно опікуни одержати інформації в канцелярії дирекції кождого дня в передполудневих годинах. — Дирекция.

— Відкрите покладів салітри в Росії. Як звісно Америка є одиноким краєм, де добувають славну чілійську салітру. Тепер відкрито в Бухарі величезні поклади салітри і то безпосередно коло стації Касан на бухарській зелізничій лінії. Поклад має поверхню коло 25 гектарів.

— Третий всеросійський жидівсько соц.-дем. робітничий зїзд. В Києві отворено 4. вересня третий всеросійський зїзд жидівської соц.-демократичної партії. Звило ся вже понад 169 відпоручників і 590 гостий з цілої Росії.

— Цукровий монопол в Росії. Проект закона про цукровий монопол в Росії як раз принято. Після приблизного обрахунку принести-ме сей монопол російській державній касі річно 2 міліярди франків приходу (800 тисяч рублів). Та цифра перевисшає попередні доходи з горівчаного монополю, котрий, як звісно, був знесений Николаєм II. при вибуху війни. (Рѣчь, 28. IX.).

— Жадане автономії України. З Полтави доносять: Дума Зіньково приняла з нагоди проголошеня російської републики резолюцію в українській мові, в котрій вона домагає ся, щоби Росію безумовно проголошено федеративною републикою, в якій Україна мусить мати автономію, при рівночаснім збереженю прав меншостий. (Рѣчь, 26. IX.).

— На послідних засіданях державної Ради вніс посол др. Загайкевич слідуючі інтерпеляції: 1) в справі замордовання Івана Кліновського, Андрія Кліновського, Н. Сафяна і Н. Сташко в Тростянци, 2) те саме в справі Стефана Витиса в Гнїску, 3) те саме в справі Івана Мартишко в Дубні, 4) те саме в справі Анастазії Гоголь в Дубні, 5) в справі нехтовання прав укр. мови через Старосту Тремблёвича в Мостисках, 6) те саме через ц. к. інспекторат збіжевий в Перемишли, 7) заведеня панщизняних робіт в Мостищині, 8) відбудови мостиского повіта, 9) в справі ц. і к. господарської команди в Судовій Вишні, 10) в справі застановленя виплати військовим причинкам родинам тих, що попали в полон суть підозрілі о дезерцію, 11) в справі перенесеня осідку Мостиского Староства назад до Мостиск, 12) 13) в справі військових причинків, 14) в справі належитостий за воєнні свідчення, 15) в справі покривдження Ганки Каранько в Стараві через військову комісію при закупні коний, 16, 17) в справі звільнення від військової служби коваля і столяра в Черневі пов. Мостиска, 18) в справі засентерованя несобезаного ще задля браку літ до військової служби Стефана Козловського з Коровник, 19) в справі морду поповненого на особі Василя Мандзяка в Коростенку, 20) те саме на особі Павла Катинського в Коростенку, 21) те саме на особі Юстина Шквара тамже, 22) те саме на особі Федька Масловича тамже, 23) те саме на особі Касіяна Матвія тамже, 24) те саме на особі Ганусї Голубець тамже, 25) те саме на особі Івана Тирановського в Губичах, 26) і 27) в справі пожежі в Маковій рустикальній і в Ляцку, 28) в справі інтернования і відшкодовани пароха в Коростенку 29) в справі невиплати воєнного причинку Анні Кнепчук, 30) те саме, що до Марії Сенечко, 31) в справі відбудови Коростенка коло Добромиля, 32) в справі понехтовання прав укр. мови в послідніх накладі друків на воєнні свідчення, 33) в справі військових написів на двірци в Перемишли. Крім сего вніс наглі внесення в справі пожежі в Маковій рустикальній.

— Опіка над дітьми. В справі опіки над дітьми дістаємо письмо:

Секція опіки над дітьми Н. К. Р. для освобожденних областий краю звертаєсь отсим з горячим зазивом до всіх людий доброї волі, щоби помогли їй сповнити найважнїйше і найпильнійше під сю пору заведене, себ то вратувати людський матеріял, найцінійше добро народа і держави.

Довготреваюча війна принесла за собою громадне сирітство, позбавила множество дітий всякої опіки і стріхи над головою, а недалека осінна і зимова пора та можливі пошести готові задати тим неповинним жертвам війни послідний, смертний удар.

До сего не вільно нам допустити.

Нехай же у всіх 18. що йно освобожденних повітах східної Галичини повстануть безпроволочно в кождій громаді окремі Комітети опіки над дітьми, зложені з 3—5 осіб та подбають, щоби кожду дитину того села, яка не має ще 14 літ, лишилась без опіки і ночує під голим небом, або в опорожнених військових ровах, приміщено або під опікою якої родини в місци, або в сусідстві яка підняла би ся того з благородної спонуки безінтересовно, евентуально за оплатою, о якої уділене або дополнене треба відпиесися ся до Н. К. Р. Виказ тих дітий треба подати рівночасно істнуючому вже повітовому Комітетови або сейчас маючому утворити ся.

Сей знова послідний Комітет постарає ся при помочи делеґата Н. К. Р., котрий буде обїздити повіт, осмувати захист або захоронку для опущених дітий цілого повіта. На сю ціль надавалаби ся передівсім захоронка, о скільки така є в повіті, відтак будинок нечинної школи за дозволом шкільної власти, евентуально навіть корчма чисто вибілена, помістити там діти, поручати провід над ними учительці, або иншій інтелігентній силі, до ведення кухні наняти відповідну особу, а підмогу на удержане дасть Н. К. Р.

О скільки на покрите усіх видатків звязаних із сею акцією не вистарчалиби доходи, що походять із місцевої жертвенности та з фондів, котрі буде могло уділити ц. к. Староство із жерел, якими розпоряджає, — повинні місцеві Комітети звернути ся до Н. К. Р. (Львів будинок ц. к. Намісництва), котрий для благородної та далекосяглої цїли буде завсїди готов поспішити з матеріяльною і моральною помочию.

Справа великої ваги і пильна, для того горячо запрошуємо всїх до скорого діланя.

ОПОВІСТКИ.

Второк, дня 30. жовтня 1917.

Нині: 30. гр.-кат. Осії проп., римо-кат. Клявдія.

Завтра: 31. жовтня гр.-кат. Луки ап. і ев., римо кат. Маркелія

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 29. жовтня.

Італійський фронт:

Д. 24 рано сили австро-угорські і німецькі ґен. Отона Белова, північне крило ґрупи війск ґен. полк. Боревіча розпочали свій наступ. Вчера вечером пятого дня битви цілий терен був відзисканий, який ворог з трудом вжборов був від нас в одинайцятьох битвах над Сочею, переплачуючи кождий кільометер квадр. більше як 5500 людьми.

На висококорівни Красу наші війська, здобуваючи гору св. Михайла, посунули ся до Сочі. Наші відділи переправили ся через вісбраву ріку. Горицю в уличній борбі очищено.

Подгоре пізним вечером здобуто приступом.

Область Ославія, гора Сабетін і горбок Корадо були видівнею боїв, часом дуже завзятих. Всякий опір Італійців був даремний. Погоня за уступаючим з найбільшим поспіхом ворогом поведе нас попри Ковмоно і гору Кварін.

Німецькі і австро-угорські війська стоять під Удіне. Також в гористім Терені на північний захід від Чівідале робимо скорі поступи.

Італійський каринтійський фронт в найважнійших відтинках є захитаний. Серед снігів і бурі наші війська забрали ворогови його гранічні становища, побудовані протягом 2½ року на полудневій захід від Тарвіс, на Понтафель, в области Плекен і на Великім Палю,

Скорий похід союзників, що поборює всякі перешкоди, унеможливляє подане сяк так певних даних про число полонених і зростаючої щораз добичі. В области на полудне від Пляве забрано 118 італійських гармат всякого калібру. Поступаючи там вперед дивізя в кількох годинах забрала ворогови 60 офіцирів, 3000 жовнірів і 60 гармат. Добича воєнного матеріяльну, забрана в 12 битві над Сочею переходить значно вислід нашої галицько-польської літньої офензиви 1915 р.

Східний і полудново-східний фронт:

Без зміни.

Шеф Генерального Штабу

Міський Уряд господарчий.

Ч. 131.604/XVII. 1917. У Львові, 22/X. 1917.

Оповістка.

В цїли улекшеня мешканцям м. Львова заосмотреня ся в бараболї, будуть видавати почавши від дня 23. жовтня с. р. міські окружні Бюра роздачі споживчих карт перевозові цертифікати управняючі до привозу до Львова бараболь в скількости законної рацїї спожитя з тих громав львівського повіту, в яких по покритю припадаючих на них контиґентів, остають ще засоби призначені до вільного обороту.

Цертифікати будуть видавані до громад:

Борщевичі	в м. Бюрі окр. розд. карт ул.	Пелчинська 10	від 27.	жовт.	1917
Басівка	„	„	24.		„
Білка королївська	„	Берштайна 8	27.		„
Білка шляхоцька	„	Пелчинська 10	зараз		„
Білогорще	„	„	24.	жовт.	„
Борки янівскі	„	„	24.	„	„
Бродки	„	„	зараз		„
Брюховичі	„	„	„		„
Цеперів	„	„	„		„
Хруско нове	„	„	„		„
Хруско старе	„	„	„		„
Чорнушовичі	„	Берштайна 8	„		„
Черепин	„	Пелчинська 10	від 24.	жовт.	„
Черкаси	„	Берштайна 8	зараз		„
Чижки	„	Пелчинська 10	від 24.	„	„
Чижиків	„	Берштайна 8	зараз		„
Давидів	„	Пелчинська 10	від 24.	„	„
Дмитровичі	„	Берштайна 8	зараз		„
Дмитре	„	„	„		„
Дорнфельд	„	„	„		„
Дубляни	„	Пелчинська 10	зараз		„
Айнзідель	„	Берштайна 8	„		„
Фалькенштайн	„	„	„		„
Ганьчарі	„	Пелчинська 10	від 24.	„	„
Підтемне	„	Жовківська 60	від 27.	„	„
Підліски великі	„	Пелчинська 10	30.	„	„
Підсадки	„	Жовківська 60	27.	„	„
Полянка	„	Личаківська 70	27.	„	„
Попеляни	„	„	зараз		„
Пернина	„	Берштайна 8	30.	„	„
Пруси	„	Жовківська 60	30.	„	„
Пустомити	„	Личаківська 70	30.	„	„
Раковець	„	„	27.	„	„
Райхенбах	„	Шопена 3	зараз		„
Ременів	„	„	24.	„	„
Розенберґ	„	„	зараз		„
Руданцї	„	Личаківська 70	„		„
Рудно	„	Шопена 3	„		„
Рісна польська	„	„	„		„
Рісна руська	„	Личаківська 70	27.	„	„
Сердиці	„	Шопена 3	зараз		„
Сихів	„	„	від 27.	„	„
Ситехів	„	„	24.	„	„
Селиска	„	„	27.	„	„
Семенівка	„	„	зараз		„
Скнилів	„	„	від 27.	„	„
Скнилівок	„	„	30.	„	„
Сокільники	„	„	зараз		„
Солонка	„	„	від 30.	„	„
Сороки львівські	„	„	30.	„	„
Стронятин	„	„	24.	„	„
Томцїв	„	Ленартовича 23	від 27.	„	„
Вербіж	„	Шопена 3	зараз		„
Винники	„	Ленартовича 23	„		„

Винички	в м. окр. Бюрі розд. карт ул.	Ленартовича 23	зараз		
Вислобоки	„	Шопена 3	від 24.	жовт.	1917
Волків	„	Ленартовича 23	від 27	„	„
Вілька гам.	„	Шопена 3	від 24	„	„
Загіре	„	„ 3	від 30	„	„
Загородки	„	Ленартовича 23	зараз		
Глинна	„	Берштайна 8	від 24	„	„
Глуховичі	„	Жовківська 60	зараз		
Гряда	„	Берштайна 8	від 24	„	„
Грибовичі	„	„ 8	від 24	„	„
Германів	„	Жовківська 60	від 24	„	„
Годовичі	„	Берштайна 8	від 24	„	„
Гонятичі	„	Жовківська 60	зараз		
Горбачі	„	„ 60	зараз		
Гуменець	„	„ 60	зараз		
Яричів новий	„	„ 60	зараз		
Яричів старий	„	Берштайна 8	від 24	„	„
Яструбів	„	Жовківська 60	зараз		
Кальтвасер	„	„ 60	від 24	„	„
Костеїв	„	„ 60	від 24	„	„
Козичі	„	„ 60	від 24	„	„
Козельники	„	„ 60	від 24	„	„
Красів	„	„ 60	зараз		
Кротошин	„	Личаківська 70	від 24	„	„
Кривчиці	„	Жовківська 60	зараз		
Кугаїв	„	Личаківська 70	від 24	„	„
Кукизів	„	„ 70	від 24	„	„
Лятки муровані	„	„ 70	від 24	„	„
Лисиничі	„	„ 70	від 24	„	„
Лапи	„	„ 70	зараз		
Малехів	„	„ 70	від 24	„	„
Малечковичі	„	„ 70	від 24	„	„
Миклашів	„	„ 70	зараз		
Милятичі	„	„ 70	від 24	„	„
Милошевичі	„	„ 70	зараз		
Містки	„	Бераштайна 8	від 27	„	„
Наварія	„	Личаківська 70	зараз		
Пасіки зубр.	„	„ „	від 24	„	„
Піски	„	„ „	зараз		
Пикуловичі	„	Жовківська 60	від 30.	„	„
Підбережці	„	Личаківська 70	від 24.	„	„
Підбірці	„	Жовківська 60	від 27.	„	„
Запитів	„	Шопена 3	від 24	„	„
Зарудці	„	„ 3	від 24	„	„
Зашків	„	Ленартовича 23	від 24	„	„
Завадів	„	„ 23	зараз		
Збоїска	„	„ 23	зараз		
Зимна вода	„	„ 23	від 30	„	„
Зимна відка	„	„ 23	від 30	„	„
Зубря	„	„ 23	зараз		
Зухориці	„	„ 23	від 24	„	„
Журавники	„	„ 23	від 24	„	„
Жидатичі	„	„ 23	від 24	„	„
Жиравка	„	„ 23	від 30	„	„

Зголошуючий ся по цертифікат, має виказати ся леґітимацією на побір муки і хліба, як також зложити карти спожитя бараболь, по чім одержить цертифікат на привіз бараболь у такій скількости сотнарів, (100 кг) кільки зложив барабольних карт.

Перевозовий цертифікат складає ся із чотирох відтинків. Відтинок І. остає в окружнім бюрі роздавництва карт спожитя для евіденцийних цїлий, відтинок ІІ. належить віддати на жадане контрольним орґанам ц. к. жандармерії, відтинок III. належить переховати для контролї у містї, а відтинок IV. належить вручити продуцентови — продавцеви.

На цертифікатах не вільно робити жадних поправок, дописків або поправок, інакше цертифікат тратить важність і буде відобраний через контрольні орґани.

Звертає ся увагу, що цертифікати будуть видавані лише до вичерпаня засобів бараболь призначених у висше наведених громадах до вільного обороту. По виданю цертифікатів на таку скількість бараболь яка у дотичній громадї є призначена до вільного обороту, видаване дальших цертифікатів буде здержане.

Вибір громади, звідки консумент наміряє спровадити для себе бараболї, належить до консумента, одначе лежить у його інтересї перед узисканем цертифікату упевнити ся наперед що до особи продаючого, бо цертифікат не дає жадної запоруки, що продуцент схоче продати бараболї. Належить отже найперше вишукати продаючого, а потім придбати цертифікат і на підставі цертифікату перевезти бараболї, так само з річю консумента постарати ся о средства перевозові.

Припадаючу ціну купна належить очевидно зложити до рук продаючого.

Управа громади кор. прест. міста Львова.

Видає і відвічає за ред.: Др. Сидір Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.